

19. møde.

Onsdag den 7. november kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Hanne Budtz* til indenrigsministeren:

„Vil indenrigsministeren foranledige, at der til august 1963 påbegyndes kursus til videreuddannelse af jordemødre?“

Hanne Budtz: Det tales meget i disse år om den videre uddannelse. Alle finder det selvfølgelig, at forudsætningen for en god undervisning i skolerne er kvalificerede lærere, og læreruddannelsen er derfor under lup, og alle er og må være interesseret i den højeste standard. Det samme gælder andre arter af undervisning og alle de højere læreanstalter og universiteterne. Det har derfor været forbavsende for mig at erfare, at vi i Danmark overhovedet ikke har nogen uddannelse for ledende og undervisende jordemødre. Vi har jordemoderskolen, hvor der uddannes jordemødre, for øvrigt i henhold til en nylig foretaget omorganisering af denne uddannelse.

Det må være indlysende for hele befolkningen, ikke mindst for alle kvinder, hvilken betydning det har for jordemoderuddannelsen, at der findes jordemødre med en højere uddannelse til at undervise de vordende jordemødre. Men tænk, en sådan uddannelse findes ikke iværksat i Danmark i dag!

Der er behov for videreuddannelse af jordemødre, dels til den omtalte undervisning — og jeg indfører her, at jordemødrene på fødeafdelingerne i København, Århus, Odense og Sønderborg giver også de medicinske studerende undervisning i normale fødsler — dels er der også behov for videreuddannelse for de ledende jordemødre på de fødeafdelinger, der særlig tager sig af de patologiske fødsler, d. v. s. de fødsler, der er forbundet med særlige vanskeligheder.

Man er nået så vidt — og det er meget glædeligt — at man har vedtaget en sådan vide-

reuddannelse, der skal foregå ved instituttet for syge- og sundhedsplejersker ved Århus universitet. Undervisningen skulle være påbegyndt den 16. august 1961, og dette første kursus skulle slutte den 1. juni 1962. Efter at der var blevet bevilget de fornødne 14.000 kr. til formålet — det er altså ikke nogen stor ekstraudgift for det offentlige — blev der indkaldt ansøgninger i Tidsskrift for Jordemødre af februar 1961 ledsaget af en varm opfordring fra professor, dr. med. Ebbe Brandstrup. Jeg beder om tilladelse til at citere noget af det, professoren i dette tidsskrift har sagt:

„... vil jeg gerne påpege, at det er en nydannelse, som af danske jordemødre må hilses med største glæde. ... hidtil har man savnet en mulighed for en virkelig systematisk videreuddannelse af de jordemødre, som føler lyst og evne til at lære mere, end det er muligt på skolen og senere i deres daglige arbejde. Dette savn er nu afhjulpeth ... kursus tager direkte sigte mod kvalificering til de ledende og undervisende stillinger, som utvivlsomt vil blive opslået i de nærmest kommende år, da fødselshjælpens organisation står for en stor udbygning landet over.“

Desværre blev dette kursus ikke realiseret, da ansøgernes antal kun var 4. Dette tal bør ikke forbyse; det samlede antal af jordemødre er ikke stort, men deres gernings betydning står i absolut omvendt forhold til deres antal.

Det var derefter tanken, at kursus nu skulle begynde til august i år. Der indkom 8 ansøgninger, men kursus blev ikke til noget. Der var kun 3 fuldt kvalificerede, blev det anført. Men overjordemoder ved rigshospitalet i København erklærer, at de 7 af ansøgerne var kvalificerede, og desuden var det blevet udtalt, at man ville give dispensation fra disse betingelser. Dertil kom, at den pågældende professor, der skulle undervise, ikke kunne afse tid dertil. Dette kan naturligvis alene den pågældende tage stilling til, men sagkyndige er af den opfattelse, at der måtte kunne findes en anden ordning, og har fremsat positive forslag herom, f. eks. om blot 3 timers månedlig beskæftigelse pr. obstetrik og jordemoder, fordi en væsentlig del af undervisningen kan foregå sammen med henholdsvis sundhedsplejersker og medicinske studerende.